بی‌تناسبی الگوی کشت با منابع آبی، ظرفیت‌ها را هدر می‌دهد

دو سوم اراضی کشاورزی قزوین بدون بهره‌وری مطلوب

گزارش

گروه ایران زمین

قزوین با کمتر از یک درصد مساحت کشور، بیش از چهار درصد غذای ایران را تولید می‌کند. سهمی که نشان‌دهنده جایگاه راهبردی این استان در امنیت غذایی است. این جایگاه راهبردی اما یک تهدید بسیار جدی دارد؛ بخش قابل توجهی از ظرفیت اراضی کشاورزی استان به دلیل محدودیت منابع آب، ضعف مدیریت مصرف، نامتناسب بودن الگوی کشت و استفاده ناکافی از فناوری‌های نوین، هنوز به بهره‌وری مطلوب نرسیده است.

براساس اعلام مدیرزراعت سازمان جهاد کشاورزی استان، در حال حاضر از دو سوم اراضی قابل کشت آبی قزوین به دلیل محدودیت منابع آبی، بهره‌وری مناسبی صورت نمی‌گیرد؛ ظرفیتی که فعال شدن آن می‌تواند بدون توسعه بی‌رویه سطح زیرکشت، به افزایش تولید و پایداری کشاورزی استان کمک کند.

بهره‌وری پایین‌تر از انتظار

استان قزوین با برخورداری از حدود ۴۸۹ هزار هکتار اراضی کشاورزی، سالانه ظرفیت تولید حدود چهار میلیون تن محصولات زراعی، باغی و دامی را دارد. سطح کشت محصولات زراعی استان در سال زراعی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ حدود ۲۷۰ هزار هکتار بوده و تولید این محصولات به حدود ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار تن رسیده است.

با وجود این ظرفیت، حسن جلیلوند، مدیر زراعت سازمان جهاد کشاورزی استان، میانگین اراضی قابل کشت زراعی استان بدون انجام عملیات اصلاحی را ۳۱ درصد اعلام کرده و گفته است که قزوین از این نظر در رتبه هشتم کشور قرار دارد.

به گفته او، محدودیت منابع آبی موجب شده است بهره‌برداری مناسبی از دو سوم اراضی قابل کشت آبی استان صورت نگیرد و توسعه سامانه‌های نوین آبیاری و رعایت الگوی کشت از راهکارهای اصلی استفاده بهتر از این ظرفیت باشد.

فشار بر منابع زیرزمینی

یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر بهره‌وری اراضی کشاورزی قزوین، محدودیت منابع آب است. بخش عمده فعالیت‌های کشاورزی استان در دشت‌هایی انجام می‌شود که به دلیل شرایط اقلیمی نیمه‌خشک و وابستگی زیاد به منابع آب زیرزمینی، در برابر خشکسالی و کاهش بارندگی آسیب‌پذیری بالایی دارند.

براساس اطلاعات اقلیم‌شناسی سازمان جهاد کشاورزی، میانگین بارندگی سالانه در استان از حدود ۲۱۰ میلی‌متر در مناطق جنوبی دشت قزوین تا ۵۴۰ میلی‌متر در ارتفاعات الموت متغیر است و عمده مناطق کشاورزی استان به طور متوسط حدود ۳۰۰ میلی‌متر بارندگی دریافت می‌کنند.

محمد نوذری، استاندار قزوین، در نشست شورای سازگاری با کم‌آبی استان، بر ضرورت مدیریت کشت پاییزه متناسب با شرایط منابع آبی تأکید کرد و گفت: «باید از کشت غیرضروری محصولات آب‌بر و غیرمتعارف از جمله خربزه، هندوانه، کاهو و کلم جلوگیری شود.»

وی همچنین با اشاره به اینکه سال گذشته با وجود مصوبات، سطح زیرکشت خربزه و هندوانه افزایش یافته بود، بر توجه به معیشت کشاورزان در کنار اصلاح الگوی کشت و اولویت دادن به محصولات راهبردی مانند گندم تأکید کرد.

از سوی دیگر، برداشت بی‌رویه از آبخوان‌ها، علاوه بر کاهش دسترسی کشاورزان به منابع آبی، پایداری خود زمین‌های کشاورزی را نیز تهدید می‌کند. حسن نصیری، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای قزوین، در تشریح وضعیت منابع آب استان اعلام کرد که به دلیل برداشت‌های بی‌رویه و خشکسالی‌های سال‌های اخیر، کسری مخزن سالانه منابع آب زیرزمینی قزوین به حدود ۳۰۷ میلیون مترمکعب رسیده است.

وی با اشاره به پیامدهای این وضعیت، فرونشست زمین بویژه در محدوده شهرستان‌های تاکستان و بوئین‌زهرا را از آثار مهم افت منابع آب زیرزمینی دانست.

این وضعیت نشان می‌دهد که ادامه برداشت از آبخوان‌ها برای حفظ سطح تولید، بدون اصلاح روش‌های مصرف و مدیریت برداشت، در بلندمدت به زیان خود بخش کشاورزی تمام خواهد شد.

> افزایش بهره‌وری اراضی نیازمند تغییر رویکرد از توسعه سطح زیرکشت به افزایش عملکرد در واحد سطح است. توسعه آبیاری قطره‌ای و بارانی، استفاده از تجهیزات هوشمند، تنظیم زمان و میزان آبیاری براساس نیاز واقعی گیاه و کاهش هدررفت آب در مسیر انتقال، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به استفاده بهتر از منابع موجود کمک کند

از اصلاح الگوی کشت تا آبیاری هوشمند

در چنین شرایطی، افزایش بهره‌وری اراضی نیازمند تغییر رویکرد از توسعه سطح زیرکشت به افزایش عملکرد در واحد سطح است. توسعه آبیاری قطره‌ای و بارانی، استفاده از تجهیزات هوشمند، تنظیم زمان و میزان آبیاری براساس نیاز واقعی گیاه و کاهش هدررفت آب در مسیر انتقال، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به استفاده بهتر از منابع موجود کمک کند.

با این حال، توسعه سامانه‌های نوین آبیاری به‌تنهایی کافی نیست و باید با کنترل برداشت از چاه‌ها، اصلاح سطح زیرکشت محصولات پرآب‌بر و نظارت بر میزان واقعی مصرف همراه باشد. در غیر این صورت، ممکن است صرفه‌جویی در مصرف آب در سطح مزرعه به افزایش سطح کشت و در نهایت افزایش برداشت از منابع زیرزمینی منجر شود.

استاندار قزوین چندی پیش هم در جلسه شورای اداری استان که با حضور وزیر جهاد کشاورزی برگزار شد، احیای دشت قزوین و مدیریت منابع آب را اولویت اصلی بخش کشاورزی دانست و با اشاره به وجود حدود ۸۰ هزار بهره‌بردار کشاورزی در استان، کمبود منابع آب را از جدی‌ترین چالش‌های توسعه این بخش عنوان کرد.

نوذری با تأکید بر ضرورت اصلاح الگوی مصرف آب، ادامه شیوه‌های سنتی مصرف را غیرممکن دانست و بر لزوم مدیریت منابع آب و احیای دشت قزوین تأکید کرد.

در کنار این اقدامات، انتقال آب با لوله، پوشش انهار سنتی و اصلاح شبکه‌های انتقال و توزیع نیز می‌تواند از هدررفت منابع جلوگیری کند. رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان قزوین نیز مدیریت منابع آب و ارتقای بهره‌وری را از ضرورت‌های پایداری تولید دانست.

فرامرز حریری‌مقدم با اشاره به تداوم خشکسالی و محدودیت منابع آبی، بر ضرورت تأمین آب پایدار دشت قزوین، توسعه زیرساخت‌های تولید و استفاده از ظرفیت‌های موجود برای حفظ تولید کشاورزی تأکید کرد.

حلقه مغفول افزایش بهره‌وری

افزایش بهره‌وری اراضی تنها به مدیریت آب محدود نمی‌شود و شناخت ظرفیت خاک و تقویت توان تولیدی آن نیز اهمیت اساسی دارد.

انجام آزمایش‌های خاک، شناسایی میزان مواد آلی و عناصر غذایی، بررسی شوری و اسیدیته، اصلاح خاک‌های آسیب‌دیده و استفاده از کودهای متناسب با نیاز گیاه از اقداماتی است که می‌تواند عملکرد زمین را بهبود بخشد.

در برخی اراضی نیز عواملی مانند فشردگی خاک، زهکشی نامناسب، شوری و کاهش مواد آلی می‌تواند مانع استفاده از ظرفیت واقعی زمین شود. از این رو، اجرای عملیات اصلاحی باید متناسب با ویژگی‌های هر قطعه و بر اساس نتایج مطالعات فنی انجام شود.

اجرای تناوب زراعی، استفاده از بقایای گیاهی، توسعه خاک‌ورزی حفاظتی و کشت گیاهان پوششی نیز از روش‌هایی است که با حفظ ساختمان خاک، به افزایش مواد آلی و نگهداری رطوبت کمک می‌کند.

در این میان، انتخاب ارقام مقاوم به خشکی و کم‌آبی و استفاده از بذرهای اصلاح‌شده می‌تواند با کاهش ریسک تولید، عملکرد محصولات را در شرایط محدودیت منابع آب تثبیت کند.

رضا افلاتونی، رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور، در تشریح طرح‌های مورد بررسی برای استان قزوین، از برنامه توسعه زراعت چوب با استفاده از پساب تصفیه‌شده با هدف تولید چوب، گسترش پوشش گیاهی و مقابله با بیابان‌زایی و گردوغبار بویژه در منطقه الله‌آباد خبر داد.

وی همچنین توسعه زیرساخت‌های گلخانه‌ای و ایجاد مجتمع‌های پرورش ماهی در حوضه آبخیز رود شاهرود را از دیگر طرح‌های مطرح‌شده برای استفاده از ظرفیت‌های کشاورزی و منابع طبیعی استان عنوان کرد.

استفاده از آب‌های نامتعارف و پساب تصفیه‌شده در فعالیت‌هایی که امکان جایگزینی این منابع را دارند، می‌تواند بخشی از فشار بر منابع آب شیرین را کاهش دهد و زمینه اختصاص آب باکیفیت‌تر به محصولات راهبردی را فراهم کند.

برنامه کاهش سالانه ۲۰ میلیون متر مکعب آب

برش

سازمان جهاد کشاورزی استان قزوین برنامه‌ای را برای کاهش سالانه ۱۵ تا ۲۰ میلیون مترمکعب از مصارف آب آبیاری زراعی تدوین کرده است. کاهش سطح کشت محصولات آبی با نیاز آبی بالا، استفاده از ارقام کم‌آب‌بر، توسعه خاک‌ورزی حفاظتی و افزایش سطح اجرای روش‌های آبیاری نوین از محورهای این برنامه اعلام شده است.

براساس برآوردهای انجام‌شده، در صورت تحقق این برنامه و همکاری دستگاه‌های مسئول، امکان صرفه‌جویی حدود ۲۰۰ میلیون مترمکعب آب در یک دوره ۱۰ ساله وجود دارد؛ هدفی که علاوه بر کاهش فشار بر منابع آبی، می‌تواند زمینه افزایش تولید به ازای هر مترمکعب آب مصرفی را فراهم کند. البته تحقق این هدف به حمایت مالی و فنی از کشاورزان نیز وابسته است. بسیاری از بهره‌برداران برای تجهیز مزارع به سامانه‌های نوین آبیاری، اصلاح خاک و استفاده از فناوری‌های جدید با محدودیت سرمایه مواجه هستند. از این رو، پرداخت تسهیلات مناسب، تأمین تجهیزات، تقویت مراکز خدمات فنی و توسعه آموزش‌های تخصصی باید در کنار برنامه‌های مدیریت منابع آب قرار گیرد.

همچنین لازم است نقشه ظرفیت اراضی کشاورزی استان بر اساس نوع خاک، منابع آب، شرایط اقلیمی و قابلیت کشت محصولات مختلف به‌روزرسانی شود تا تخصیص آب و تعیین الگوی کشت بر مبنای اطلاعات دقیق صورت گیرد.

قزوین برای حفظ جایگاه خود در امنیت غذایی کشور بیش از آنکه به گسترش سطح زیرکشت نیاز داشته باشد، باید ظرفیت‌های استفاده‌نشده زمین‌های موجود را فعال کند. در استانی که بخش عمده آب مصرفی آن از سفره‌های زیرزمینی تأمین می‌شود و دشت‌های آن با خطر افت آبخوان و فرونشست روبه‌رو هستند، هر تصمیم درباره نوع محصول، شیوه آبیاری و نحوه تقویت خاک، در واقع تصمیمی درباره آینده منابع طبیعی و امنیت تولید است.

بهره‌وری بیشتر از اراضی کشاورزی زمانی محقق می‌شود که آب، خاک، دانش فنی و اقتصاد کشاورز در یک برنامه منسجم دیده شوند؛ برنامه‌ای که در آن میزان تولید در واحد سطح، مصرف آب به ازای هر تن محصول، درآمد خالص کشاورز و پایداری خاک در کنار یکدیگر سنجیده شوند.

بنگاه

صیادان آسیب‌دیده هرمزگان چشم‌انتظار حمایت دولت

محمد خداکریم- بخش صیادی هرمزگان به‌عنوان یکی از ارکان مهم اقتصاد دریامحور استان، در جریان جنگ تحمیلی سوم با خسارت‌هایی در حوزه ناوگان صیادی، زیرساخت‌ها و امکانات پشتیبانی مواجه شد؛ خسارت‌هایی که آثار آن تنها به از بین رفتن تجهیزات و شناورها محدود نمی‌شود، بلکه معیشت خانوارهای وابسته به دریا، اشتغال ساحل‌نشینان و زنجیره تأمین و عرضه محصولات شیلاتی را نیز تحت تأثیر قرار داده است. درچنین شرایطی، جبران خسارت‌های واردشده و فراهم کردن زمینه بازگشت صیادان به فعالیت، به یکی از مطالبات جدی جامعه شیلاتی هرمزگان تبدیل شده است. مطالبه‌ای که اکنون با پیگیری نمایندگان مجلس، مسئولان شیلات و تشکل‌های صنفی صیادان درحال دنبال شدن است.

پیگیری خسارات در سطح استانی

درهمین راستا، «احمد مرادی» نماینده مردم هرمزگان در مجلس شورای اسلامی در دیدار با مدیرکل شیلات استان، آخرین وضعیت خسارت‌های وارده به بخش‌های مختلف شیلاتی در جریان جنگ تحمیلی سوم و راهکارهای تسریع در روند جبران آنها را بررسی کرد.

مرادی دراین دیدار با تأکید بر ضرورت پیگیری جدی مشکلات فعالان حوزه شیلات اظهار کرد: «حمایت از جامعه شیلاتی، به‌ویژه صیادان، آبزی‌پروران و خانواده‌هایی که از حوادث و خسارت‌های ناشی از جنگ آسیب دیده‌اند، نیازمند هماهنگی و تعامل مستمر دستگاه‌های اجرایی و نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی است.

وی تسریع در بررسی و تعیین تکلیف خسارت‌ها، پیگیری مطالبات فعالان این حوزه و فراهم‌سازی زمینه بازگشت هرچه سریع‌تر فعالیت‌های شیلاتی به شرایط عادی را از اولویت‌های مهم دانست و بر ضرورت توجه ویژه به خانواده‌های معظم شهدا و ارتقای سطح خدمات‌رسانی به جامعه شیلاتی تأکید کرد.

شیلات؛ حلقه مهم اقتصاد دریا

«مسعود بارانی» مدیرکل شیلات هرمزگان نیز در این دیدار با تشریح وضعیت بخش‌های مختلف شیلاتی استان و اقدامات انجام‌شده برای پیگیری مشکلات ناشی از جنگ گفت: «جامعه شیلاتی هرمزگان از اقشار مهم و اثرگذار در اقتصاد دریامحور استان به شمار می‌رود و حمایت از فعالان این حوزه و پیگیری مطالبات آنان از اولویت‌های شیلات هرمزگان است.»

«مسعود بارانی» با اشاره به ضرورت تسریع در جبران خسارت‌ها افزود: «مسائل و مشکلات صیادان، مالکان شناورها، آبزی‌پروران و سایر فعالان حوزه شیلات با همکاری دستگاه‌های مرتبط در حال پیگیری است و تعامل با نمایندگان مردم در مجلس می‌تواند به تسهیل روند رسیدگی به مطالبات و رفع مشکلات کمک کند.»

وی همچنین تکریم خانواده شهدا و رسیدگی به مسائل و نیازهای آنان را در کنار حمایت از معیشت و فعالیت‌های اقتصادی جامعه شیلاتی از موضوعات مهم و نیازمند توجه جدی عنوان کرد.

۴۰ میلیارد تومان برای احیای صیادی

در کنار پیگیری‌های استانی، مطالبات تشکل‌های صنفی صیادان نیز در سطح ملی دنبال شده است؛ به‌گونه‌ای که مدیرعامل اتحادیه شرکت‌های تعاونی صیادان هرمزگان از طرح مشکلات صیادان آسیب‌دیده از جنگ و تصمیم‌گیری برای اختصاص ۴۰ میلیارد تومان به بازسازی زیرساخت‌های صیادی جزیره هنگام خبر داد.

«علی اسلامی رمچاهی» با تشریح نتایج نشست بررسی خسارت‌های جنگ به بخش صیادی هرمزگان گفت: «بازسازی زیرساخت‌های ضروری صیادی جزیره هنگام، تعیین تکلیف ۱۷ شناور منهدم شده درجنگ، احداث سایبان صیادی، تأمین یخ‌ساز، استقرار جایگاه سوخت و احداث دفتر صید از مهم‌ترین مطالبات مطرح شده، بوده است. به گفته وی، در نشست مسئولان استانی با مقامات کشوری در مجلس شورای اسلامی، مقرر شد ۴۰ میلیارد تومان با هماهنگی سازمان برنامه و بودجه استان به‌صورت مستقیم برای بازسازی زیرساخت‌ها و تقویت زنجیره فعالیت صیادی اختصاص یابد تا روند حمایت از صیادان و بازگشت آنان به چرخه فعالیت سرعت بگیرد.

اختصاص این اعتبار، در صورت تأمین و هزینه کرد هدفمند، می‌تواند بخشی از کمبودهای زیرساختی جزیره هنگام را برطرف کند؛ منطقه‌ای که فعالیت صیادی در آن به امکانات اولیه‌ای همچون تأمین سوخت، یخ، محل مناسب برای استقرار و نگهداری تجهیزات و زیرساخت‌های پشتیبانی وابسته است.

۱۷ شناور در انتظار تعیین تکلیف

یکی از مهم‌ترین بخش‌های خسارت‌های واردشده به جامعه صیادی هرمزگان، آسیب به شناورها و از بین رفتن بخشی از ظرفیت ناوگان صید استان است.

اسلامی رمچاهی با اشاره به پیگیری‌های انجام‌شده در ستاد بازسازی جنگ اظهار کرد: «با پیگیری سازمان برنامه و بودجه، جبران خسارت شناورهای صیادی در دستور کار قرار گرفته و در این زمینه شناورهای کوچک و قایق‌های بانوان صیاد در اولویت هستند. قرار گرفتن این شناورها در اولویت جبران خسارت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ چراکه شناورهای کوچک و قایق‌های صیادی، در بسیاری از مناطق ساحلی ابزار اصلی اشتغال و تأمین معیشت خانوارها محسوب می‌شوند.

وی ادامه داد: «فعالیت آنها به معنای قطع یا کاهش درآمد روزانه خانواده‌های وابسته به صید است.» از سوی دیگر، تعیین تکلیف ۱۷ شناور منهدم‌شده و حمایت از مالکان شناورهای خسارت‌دیده، نیازمند سازوکاری روشن برای ارزیابی میزان خسارت، تعیین نوع حمایت و زمان‌بندی پرداخت یا بازسازی است تا صیادان بتوانند برای بازگشت به فعالیت برنامه‌ریزی کنند.

لنج‌های جاسک مطالبه‌ای فراتر از خسارت

در میان مناطق آسیب‌دیده، وضعیت لنج‌های صیادی جاسک نیز از جمله موضوعاتی است که به دلیل تأثیر مستقیم بر معیشت خانوارهای ساحل‌نشین، نیازمند رسیدگی ویژه است.

مدیرعامل اتحادیه صیادان هرمزگان با تأکید بر ضرورت جبران خسارت این شناورها اظهار کرد: «آسیب‌های واردشده به لنج‌های صیادی جاسک، معیشت خانوارهای زیادی از صیادان و ساحل‌نشینان را تحت تأثیر قرار داده است.»

وی با اشاره به اینکه این شناورها با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و بدون استفاده از تسهیلات دولتی فعالیت می‌کردند، خواستار حمایت فوری دولت برای فراهم کردن زمینه بازگشت صیادان به فعالیت در دریا شد.

این مطالبه از آن جهت اهمیت دارد که خسارت به لنج‌های صیادی صرفاً به معنای از دست رفتن یک وسیله تولید نیست، بلکه سرمایه‌ای است که حاصل سال‌ها تلاش و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی بوده و بازسازی آن بدون حمایت مالی، برای بسیاری از مالکان و صیادان دشوار خواهد بود.

ظرفیت مغفول اقتصاد دریامحور

یکی دیگر از محورهای مطرح‌شده از سوی اتحادیه صیادان هرمزگان، توجه به نقش بانوان در توسعه فعالیت‌های اقتصادی ساحلی و دریامحور است.

اسلامی رمچاهی از پیگیری برای توسعه اقتصاد دریامحور با مشارکت بانوان خبر داد و گفت: «مکاتباتی با وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی برای حمایت از بوم‌گردی و گردشگری در جزایر هنگام و قشم انجام خواهد شد تا بانوان سرپرست خانوار بتوانند در کنار فعالیت‌های صیادی، از ظرفیت‌های گردشگری برای ایجاد درآمد پایدار استفاده کنند. این رویکرد می‌تواند زمینه تنوع‌بخشی به منابع درآمدی خانوارهای ساحلی را فراهم کند. به‌ویژه در شرایطی که خسارت به شناورها و محدود شدن فعالیت‌های صیادی، درآمد بسیاری از خانواده‌ها را تحت تأثیر قرار داده است، توسعه گردشگری محلی، بوم‌گردی و مشاغل وابسته به دریا می‌تواند مکمل مناسبی برای اقتصاد صیادی باشد.»

وی ادامه داد: «البته تحقق این ظرفیت مستلزم حمایت‌های آموزشی، تسهیلاتی، بازاریابی و ایجاد زیرساخت‌های لازم است تا مشارکت بانوان از سطح برنامه و مکاتبه فراتر رفته و به فرصت‌های واقعی اشتغال و درآمدزایی تبدیل شود.»

جبران خسارت؛ از وعده تا اقدام

مجموع مطالبات مطرح‌شده از سوی نماینده مردم هرمزگان، مدیرکل شیلات استان و اتحادیه صیادان نشان می‌دهد که مسأله جبران خسارت‌های جنگ در بخش صیادی، ابعاد مختلفی دارد و نمی‌توان آن را صرفاً به پرداخت کمک مالی به مالکان شناورها محدود کرد.

بازسازی زیرساخت‌های صیادی، تأمین امکانات اولیه فعالیت، تعیین تکلیف شناورهای منهدم‌شده، جبران خسارت لنج‌های جاسک، حمایت از قایق‌های بانوان صیاد و ایجاد فرصت‌های جایگزین درآمدی، مجموعه اقداماتی است که باید در قالب یک برنامه منسجم دنبال شود. دراین میان، اختصاص ۴۰ میلیارد تومان برای زیرساخت‌های صیادی جزیره هنگام اقدامی مهم در مسیر بازسازی به شمار می‌رود، اما اثربخشی آن به زمان تخصیص اعتبار، نحوه اجرای پروژه‌ها و نظارت بر هزینه‌کرد منابع بستگی دارد.

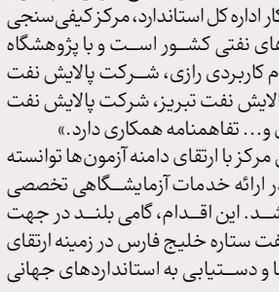
همچنین لازم است برای جبران خسارت شناورها، معیارهای شفاف و زمان‌بندی مشخصی اعلام شود تا صیادان آسیب‌دیده در بلاتکلیفی باقی نمانند و بتوانند هرچه زودتر فعالیت اقتصادی خود را از سر بگیرند.

آنچه امروز جامعه صیادی هرمزگان بیش از هر چیز به آن نیاز دارد، عبور از مرحله طرح مطالبات و ورود به مرحله اجرای تصمیمات است. جنگ تحمیلی سوم علاوه بر خسارت به شناورها و زیرساخت‌ها، بخشی از توان تولیدی و معیشتی جوامع ساحلی را نیز تحت تأثیر قرار داده و تداوم این وضعیت می‌تواند پیامدهای اقتصادی و اجتماعی گسترده‌تری به دنبال داشته باشد.

ازاین رو، اختصاص اعتبار برای بازسازی جزیره هنگام، جبران خسارت ۱۷ شناور منهدم‌شده، رسیدگی به لنج‌های صیادی جاسک و حمایت از بانوان فعال در حوزه صید و گردشگری باید با زمان‌بندی مشخص و نظارت مستمر دنبال شود.

بی‌تردید، احیای صیادی هرمزگان تنها به معنای بازسازی چند شناور یا احداث چند زیرساخت نیست؛ بلکه به معنای بازگرداندن امنیت شغلی، رونق اقتصادی و امید به زندگی در جوامعی است که معیشت و هویت اقتصادی آنها با دریا گره خورده است. اکنون انتظار صیادان از مسئولان این است که حمایت‌ها هرچه سریع‌تر از سطح وعده و پیگیری به اقدام عملی تبدیل شود تا دوباره چراغ فعالیت در بنادر و اسکله‌های صیادی استان روشن شود.

کیفی‌سازی؛ کلیدواژه تولید در ستاره خلیج فارس

ایران آنلاین- بندرعباس- شرکت نفت ستاره خلیج فارس با اتکا به ISO 17025 در حوزه مدیریت کیفیت و توانمندی فنی آزمایشگاه، در کلاس جهانی، فرآورده تولید می‌کند.

به گزارش روابط عمومی و بین‌الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس، مدیرعامل شرکت نفت ستاره خلیج فارس با گرامیداشت روز ملی کیفیت به بیان دستاوردهای کیفی بزرگ‌ترین پالایشگاه میعانات گازی جهان پرداخت و گفت: «یکی از اهداف کلان پالایشگاه ستاره خلیج فارس، تولید فرآورده‌های پاک با کیفیتی فراتر از استاندارد یورو ۵ در کلاس جهانی به شمار می‌رود، به نحوی که میزان گوگرد بنزین تولیدی پالایشگاه با حدود ۲۰ برابر کمتر از مقدار مجاز، تأثیر بسزایی در کاهش آلایندگی‌های زیست‌محیطی ایفا کرده است.»

وحید قانعی فرد ادامه داد: «آزمایشگاه شرکت نفت ستاره خلیج فارس، به‌عنوان یکی از معتبرترین آزمایشگاه‌های کشور در صنعت نفت، با انجام آزمون‌های تخصصی و ارائه تحلیل‌های مورد نیاز به‌عنوان چشم بینای صنعت نفت عمل می‌کند و با تطابق فرآورده‌های تولیدی با استانداردهای ملی و بین‌المللی، دستیابی به کیفیت مورد نیاز مشتریان را تضمین می‌کند.»

وی با بیان اینکه این مرکز با دارا بودن استاندارد ISO 17025 که یکی از مهم‌ترین استانداردهای بین‌المللی در حوزه مدیریت کیفیت و توانمندی فنی آزمایشگاه‌هاست، ابراز کرد: «افزایش دامنه آزمون به ۸۶، این مرکز کیفی را به یکی از شاخص‌ترین مراکز آزمایشگاهی نفتی کشور بدل کرده است.»

قانعی فرد با اشاره به تعداد آزمون‌های برگزار شده، گفت: «طی یک سال گذشته بیش از ۲۴۵ هزار و ۲۰۰ آزمون کیفی انجام و یک هزار و ۸۳۰ گواهی صادر شده است.»

مدیرعامل شرکت نفت ستاره خلیج فارس ادامه داد: «آزمایشگاه شرکت نفت ستاره خلیج فارس هم‌اکنون به‌عنوان آزمایشگاه همکار اداره کل استاندارد، مرکز کیفی‌سنجی معتمد دیگر مجموعه‌های نفتی کشور است و با پژوهشگاه صنعت نفت، بنیاد علوم کاربردی رازی، شرکت پالایش نفت بندرعباس، شرکت پالایش نفت تبریز، شرکت پالایش نفت آفتاب، پتروشیمی نوری و... تفاهمنامه همکاری دارد.»

وی در پایان گفت: «این مرکز با ارتقای دامنه آزمون‌ها توانسته است جایگاه خود را در ارائه خدمات آزمایشگاهی تخصصی و استاندارد بهبود بخشد. این اقدام، گامی بلند در جهت تحقق اهداف شرکت نفت ستاره خلیج فارس در زمینه ارتقای کیفیت، بهبود فرآیندها و دستیابی به استانداردهای جهانی محسوب می‌شود.»